

Arrest

nr. 114 430 van 26 november 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 20 oktober 2012 het Rijk binnen en diende op 26 oktober 2012 een asielaanvraag in. Op 20 juni 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Kismayo en te behoren tot Marehan-clan (< Darod).

U werd op 25 januari 1992 geboren te Kismayo en woonde er steeds in de wijk Calanley. In 2008 greep Al-Shabaab de macht in Kismayo. Uw vader baatte gedurende in totaal 5 jaar lang een voedingswinkel uit in uw ouderlijke woning. U en uw gezinsleden hielpen uw vader in zijn voedingswinkel. Uw vader diende sinds 2008 maandelijks taks te betalen aan Al-Shabaab omwille van het uitbaten van de voedingswinkel. Het maandelijks bedrag bedroeg 500 000 Somali Shilling. Op 26 september 2012 kwamen 2 leden van Al-Shabaab naar uw vaders winkel. Er werd u gezegd dat u 2 opties kreeg: ofwel diende u de gewapende vleugel van Al-Shabaab te vervoegen ofwel diende u 2000 US \$ te betalen. U repliceerde dat u verkoos het geldbedrag te betalen. De leden van Al-Shabaab gingen akkoord. U argumenteerde dat u het geldbedrag niet in uw bezit had en vroeg één week uitstel van betaling. De leden van Al-Shabaab accepteerden het voorstel en zouden de week nadien terugkomen om het geld op te halen. Uw vader besloot u het land uit te sturen en verkocht op 29 september 2012 de inhoud van zijn voedingswinkel hetgeen hem 1800 US \$ opbracht. Uw tante uit Saoedi-Arabië zond 4000 US \$ om uw trip te sponsoren. Op 30 september 2012 verliet u Kismayo per en reisde u per auto naar Nairobi (Kenia) alwaar u op 1 oktober 202 arriveerde. U verbleef in de wijk Eastleigh in Nairobi tot u op 19 oktober 2012 Nairobi verliet met een vlucht van Kenya Airways. U nam een directe vlucht naar een u onbekend land. Per trein reisde u verder naar België alwaar u arriveerde op 20 oktober 2012. U vroeg op 26 oktober 2012 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u geboren werd op 25 januari 1992 in Kismayo (zie gehoorverslag CGVS dd. 10 juni 2013, p. 3) en gedurende uw ganse leven ononderbroken in Kismayo woonde (p. 3-4) tot u Kismayo verliet op 30 september 2012 (p. 3).

Echter, uw socio-politieke kennis over Kismayo laat danig te wensen over dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde verblijf in Kismayo.

Zo verklaarde u dat 30 september 2012 de laatste dag was dat u in Kismayo verbleef en dat u op 30 september 2012 Kismayo voorgoed verliet (p. 12). Gevraagd of er op 30 september 2012 gevochten werd in Kismayo verklaarde u aanvankelijk van wel (p. 12). Gevraagd naar wie precies vocht in Kismayo op 30 september 2012 verklaarde u plots dat er niet in Kismayo maar wel buiten Kismayo gevochten werd (p. 12) en u stelde dat Al-Shabaab en de Kenianen vochten (p. 12). Gevraagd naar precieze plaatsen en namen van dorpen of steden waar op dat moment gevochten werd kon u slechts 'Luglaw' benoemen (p. 12) en gevraagd naar meer plaatsen waar op dat moment gevochten werd repliceerde u "Ik weet het niet, ik was in de stad, ik hoorde het" (p. 12). Gevraagd "Tegen wie vocht Al-Shabaab precies toen u het land verliet?" (p. 21) antwoordde u dat niemand op dat moment in Kismayo vocht (p. 21) en zelfs wanneer de interviewer van het CGVS u opwierp dat het CGVS over informatie beschikt waaruit blijkt dat Al-Shabaab op 30 september 2012 (sic) verdreven werd uit Kismayo (p. 21) hield u vol dat Al-Shabaab Kismayo controleerde (p. 21). De vaststelling dat u beweerde dat er niemand vocht in Kismayo toen u het land verliet is bijzonder bevreemdend aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat op 30 september 2012 de posities van Al-Shabaab in Kismayo wekenlang door de Keniaanse luchtmacht en vanaf Keniaanse oorlogsschepen gebombardeerd werden. Deze operatie, Operation Sledge Hammer genaamd, zou op 28 september 2012 zijn afgesloten met een nachtelijke verrassingsaanval waarbij Al-Shabaab zich terugtrok uit Kismayo en Keniaanse troepen gesteund door de troepen van AMISOM en de federale Somalische regering Kismayo innamen (zie informatie in administratief dossier). Aangezien blijkt uit deze informatie dat in het kader van de gevechten tegen Al-Shabaab luchtaanvallen werden uitgevoerd door Keniaanse troepen in Kismayo en de Keniaanse luchtaanvallen burgerslachtoffers maakten en in de periode voor, tijdens en na de val van Kismayo op 28 september 2012 14.000 inwoners de stad ontvluchtten is het bijzonder merkwaardig dat u hier schijnbaar niet van op de hoogte bent hoewel u steeds volhield tot 30 september 2012 onafgebroken in Kismayo geleefd te hebben. In dit licht is het dan ook merkwaardig dat u beweerde niet te weten wie de gevechten van 30 september 2012 (sic) gewonnen heeft (p. 12) en in dit verband verklaarde dat u Kismayo verliet toen Al-Shabaab controleerde (p. 12). U voegde hier aan toe niet te weten wie actueel Kismayo controleert (p. 12) en niet gehoord te hebben wat met Kismayo gebeurde nadat u het land verliet (p. 12). Wanneer de interviewer van het CGVS u in dit verband opwierp "Uw beide ouders en broers en zussen wonen in Kismayo? Volgde u de situatie niet op sinds u de stad verliet?" (p. 12) en "Hoe kon u niet geïnteresseerd zijn in wat gebeurde in Kismayo? Uw familie woonde

er?" (p. 12) antwoordde u enerzijds dat u omwille van financiële factoren niet kon telefoneren (p. 12) en anderzijds dat u niet kan lezen en schrijven (p. 12) hetgeen echter geen afdoende verantwoordingen zijn voor uw totale onwetendheid over de cruciale gebeurtenissen in Kismayo vanaf september 2012. Zelfs wanneer de interviewer van het CGVS u attent maakte op het feit dat nieuwszenders, radio- en televisiekanalen berichtten over wat in Kismayo gebeurde (p. 12) – doelend op de machtswissel waarbij Al-Shabaab werd verdreven (zie informatie in administratief dossier) - hield u vol niets gehoord te hebben (p. 12) en het niet te weten (p. 12). Herhaaldelijk gevraagd "Wie verjoeg Al-Shabaab uit Kismayo op 30 september 2012? Weet u dat?" (p. 25) hield u vol dit niet te weten omdat u de plaats verliet toen Al-Shabaab in Kismayo was (p. 25). Bovendien is het merkwaardig dat uw kennis over de lokale Ras Kamboni-militie oftewel Mu'askar Ras Kamboni danig te wensen overlaat. Zo verklaarde u de objectieven van deze groepering niet te kennen (p. 21), niet te weten wat ze willen bereiken of wat hun doelen zijn (p. 21). Gevraagd of de Ras Kamboni-militie samenwerkt met andere groeperingen (p. 21) of allianties heeft (p. 21) repliceerde u dat ze samen waren met/deel uitmaakten van de UIC (United Islamic Courts) (p. 21). U verklaarde – naast UIC – geen andere groeperingen te kennen die een alliantie hadden gesloten met de Ras Kamboni-militie (p. 21-22) en u verklaarde verkeerdelijk dat er nooit scheuringen of splitsingen binnen de Ras Kamboni-militie plaatsvonden (p. 22) (zie informatie in administratief dossier). Dit is uiterst merkwaardig gezien uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Al-Shabaab, die Kismayo controleerde tot 28 september 2012, bevochten werd door de Keniaanse troepen gesteund door de Somalische regering, AMISON en de Ras Kamboni-militie (zie informatie in administratief dossier). In dit opzicht is het merkwaardig dat u expliciet en verkeerdelijk stelde dat de Ras Kamboni-militie geen banden heeft met de Somalische regering (p. 22). Hoewel u verklaarde te weten dat AMISOM samenwerkte met de Somalische regering en de Kenianen kon u geen lokale milities benoemen die samenwerkten met AMISOM (p. 25).

Vervolgens is het bijzonder merkwaardig dat u gevraagd een uitgebreide uitleg te geven bij de opgeworpen term 'Jubaland' (p. 15) u riposteerde "Dat is Lower Juba" (p. 15). Wanneer u vervolgens meermaals gevraagd werd meer gedetailleerd over Jubaland te vertellen (p. 15-16) kwam u niet verder dan te stellen dat de provincie Lower Juba hetzelfde is als Jubaland (p. 16). Wanneer de interviewer van het CGVS u hierop vroeg "Is Jubaland ook iets anders?" (p. 16) antwoordde u van niet (p. 16). Gevraagd "Kan u mij iets vertellen over wat de term 'State of Jubaland' betekent?" (p. 22) verklaarde u hier niets over te kunnen zeggen (p. 22) en gevraagd naar dorpen en steden die gelegen zouden zijn binnen deze zogenaamde 'State of Jubaland' (p. 22) verklaarde u het niet te weten (p. 22) waarna u stelde "toen ik het land verliet bestond dit Jubaland-gedoe niet, elke provincie stond op zichzelf" (p. 22). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat in 2009 gesprekken werden opgestart over de oprichting van de administratieve regio Jubaland waarbij Kismayo als hoofdstad zou fungeren (zie informatie in administratief dossier). De vaststelling dat deze zaken blijkbaar geheel aan u voorbij zijn gegaan is bijzonder merkwaardig in de gegeven context waarbij u verklaarde uw gehele leven in Kismayo gewoond te hebben en gedurende 2 jaar in de voedingswinkel van uw vader werkzaam geweest te zijn alwaar u ongetwijfeld talrijke contacten met inwoners van Kismayo had. In dit verband is het dan ook bijzonder merkwaardig dat u verklaarde nog nooit gehoord te hebben van Maslah Muhammad Siad Barre (p. 16) hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat hij, samen met generaal Muhammad Said Hersi Morgan in september 2009 de autonome regio genaamd (new) Jubaland poogde op te richten (p. 16) nadat hij in 1998 reeds een eerste declaratie van de Jubaland Staat deed (zie informatie in administratief dossier). Uw onbekendheid hierover is frappant aangezien u schijnbaar wel bleek te weten dat generaal Morgan vóór 1999 Kismayo controleerde – u was in 1999 slechts 7 jaar oud – doch verklaarde dat u zich niet kon herinneren wat na 1999 gebeurde met Morgan (p. 17).

Daarnaast legde u nog andere verklaringen af die de doorleefdheid van uw verblijf in Kismayo en bij uitbreiding in Somalië in ernstige mate ondermijnen.

Zo verklaarde u dat uw vader sinds 2008 maandelijks taksgeld aan Al-Shabaab moest betalen (p. 11). U verklaarde herhaaldelijk dat het maandelijks bedrag 500 000 Somali Shilling bedroeg (p. 11). Gevraagd of u weet hoeveel 500 000 Somali Shilling omgezet in US dollar is (p. 11) repliceerde u dat het maandelijkse taksgeld dat uw vader moest betalen 25 US \$ was (p. 11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat 500 000 Somali Shilling ongeveer overeen komt met 350 US \$. De vaststelling dat u, als werknemer in de winkel van uw vader (p. 9-10 en vragenlijst CGVS dd. 31 oktober 2012, punt 10) u zou vergissen tussen een maandelijks taksbedrag van 25 dan wel 350 US \$ is in het geheel niet aannemelijk en ondermijnt in ernstige mate de doorleefdheid van uw beweerde verblijf in Kismayo.

U verklaarde tijdens uw gehoor voor het CGVS dat uw ouders de goederen van de voedingswinkel verkochten (p. 10) op 29 september 2012 (p. 10) doch dat uw ouders in de woning – waar de voedingswinkel gevestigd was – bleven wonen (p. 10). U verklaarde dat de reden dat uw vader de voedingswinkel sloot was omdat de leden van Al-Shabaab u 2000 US \$ gevraagd hadden (p. 10).

U verklaarde merkwaardig genoeg dat uw vader weliswaar de inhoud van voedingswinkel verkocht (p. 10) op 29 september 2012 (p. 10) doch samen met uw moeder bleef wonen in de echtelijke woning waar de winkel voordien werd uitgebaat (p. 10). Aangezien u verklaarde dat uw vader de winkel op 29 september 2012 verkocht (p. 10) en Al-Shabaab u op 26 september 2012 een week tijd gaf om het geld (2000 US \$) te verzamelen om uw inlijving af te kunnen kopen (p. 11) vroeg de interviewer van het CGVS of uw vader van plan was het gevraagde bedrag te betalen aan Al-Shabaab (p. 11). U antwoordde dat uw vader niet van plan was het geld aan Al-Shabaab te betalen omdat hij de capaciteiten niet had dit geld te betalen (p. 11) hoewel u later toegaf dat uw tante 4000 US \$ zond om uw reis te betalen en uw vader 1800 US \$ kreeg voor de verkoop van zijn winkel (p. 24). Hierop vroeg de interviewer u achtereenvolgens "Wat was het plan van uw vader? Hij verkocht weliswaar de winkel maar bleef gewoon in het huis wonen?" (p. 11) en "Wat was het plan van uw vader? Al-Shabaab zou het geld komen ophalen? De 2000 US \$?" (p. 11) waarop u slechts antwoordde dat uw vader uw reis wilde betalen (p. 11) en dat uw vader u het land wilde uitsturen met het geld (p. 11). Wanneer de interviewer van het CGVS u hierop expliciet opwierp "Had uw vader verhuisplannen dan [aangezien hij niet van plan was de gevraagde 2000 US \$ te betalen aan Al-Shabaab]? Hij bleef thuis wonen, stuurde u weg en zou niet kunnen betalen [aan Al-Shabaab]?" (p. 11), repliceerde u slechts dat u niet weet wat gebeurde en u vertrok voor de termijn verstreek (p. 11). Gepeild naar het lot van uw familieleden verklaarde u dat uw beide ouders momenteel in Kismayo zijn (p. 5) en u verduidelijkte dat u voor het laatst contact met hen had op 30 september 2012, de dag dat u Somalië verliet (p. 5). Gevraagd of u sindsdien – sinds 30 september 2012 – nieuws hoorde over uw ouders (p. 5) verklaarde u van niet (p. 5). Gevraagd waar uw broers en zussen: Hana, Abdirisaq, Sayid en Ibrahim (p. 8) zich momenteel bevinden (p. 8) repliceerde u "De laatste keer waren ze in Kismayo" (p. 8) en u voegde hier aan toe dat u geen nieuws over hen heeft sinds u Somalië verliet (p. 8) op 30 september 2012 (p. 5). Voorgaande vaststellingen roepen bijkomende vragen op naar de waarachtigheid van uw relaas en uw beweerde afkomst uit Kismayo. Er kan immers redelijkerwijze van u worden verwacht dat u ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om nieuws te verkrijgen van uw thuisbasis om te vernemen hoe uw persoonlijke problemen - en eventuele problemen van uw familieleden – aangezien u beweerde dat Al-Shabaab u 7 dagen betalingsuitstel gaf (p. 11) - evolueren. Het feit dat u dit heeft nagelaten wijst op een gebrek aan interesse in uw situatie en doet afbreuk aan de doorleefdheid van de door u ingeroepen vrees voor vervolging die zich in Kismayo zou afgespeeld hebben temeer uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u eind 2012 wel contact gehad zou hebben met "Somalische vrienden uit Somalië" (p. 14) die u informeerden over de nieuw verkozen president van Somalië (p. 12).

Hoewel u verklaarde dat zowel uw moeder als uw vader tot de Marehan-clan (< Darod) behoren (p. 5) en de Marehan-clan bovendien zijn thuisland heeft in Kismayo (p. 6), de stad waar u geboren en getogen bent (p. 3) kon u naast de stad Kismayo geen enkele andere stad of geen enkel ander dorp benoemen waar de Marehan-clan hun thuisland zouden hebben (p. 6). U verklaarde in dit verband weliswaar te weten dat Marehan woonachtig zijn in de Gedo-regio (p. 6) maar u verklaarde zich geen namen van dorpen of steden te herinneren alwaar de Marehan-clan hun thuisland zouden hebben (al dan niet binnen de Gedo-regio) (p. 6). Deze vaststelling is toch merkwaardig gezien uw beweerde familiale en residentiële situatie.

De vaststelling dat u eenvoudige feiten uit uw dagelijkse leefwereld ontbeert maakt dat de kennis die u wel tentoon spreidt - zoals een resem district- en plaatsnamen in de omgeving van Kismayo (p. 19-20) en clans (p. 6-7) – veeleer ingestudeerd dan spontaan en doorleefd overkomt.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving, i.c. Kismayo. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig uit Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Uw bewering dat u tot de Marehan-clan (< Darod) zou behoren doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het woongebied van de Marehan-clan zich eveneens in Kenia en Ethiopië bevindt.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenya (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan. De vaststelling dat u niet kon preciseren onder welke naam en nationaliteit u heeft gereisd (p. 15), houdt een

negatieve indicatie in van de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het is immers algemeen geweten dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens op individuele basis. Vooral vluchten uit niet-Schengenlanden worden bij aankomst in de Schengenzone aan strenge controles onderworpen (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier).

Wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat op naam van Liban Mohamed Ahmed uitgereikt op 4 april 2012 te Mogadishu kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Rekening houdend met het feit dat uw verklaringen over uw afkomst reeds als weinig geloofwaardig werden beoordeeld en uit de informatie van het CGVS blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, dient de waarde van dit stuk danig gerelativeerd te worden. Bovendien bevat het door u voorgelegde geboortecertificaat talrijke spellingsfouten tegen de Engelse taal zoals: Bith Certificate, Somalia Demographic Republic, on request of the applicant en attes (zie informatie in administratief dossier) die de authenticiteit van het door u voorgelegde geboortecertificaat verder onderuit halen. Tot slot blijken ook uw verklaringen met betrekking tot dit geboortecertificaat erg lacunair aangezien u niet kon toelichten waarom het document door uw vader in Mogadishu werd aangevraagd hoewel u verklaarde in Kismayo geboren te zijn (p. 13), u niet kon toelichten om welke precieze reden uw vader in april 2012 geboortecertificaten voor zijn kinderen ging aanvragen in Mogadishu (p. 13) noch waar precies in Mogadishu dit geboortecertificaat werd uitgegeven door de Somalische autoriteiten (p. 14).

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan "van artikel 3 EVRM, het zorgvuldigheidsbeginsel, de hoorplicht, alsook schending van de motiveringsplicht (Wet 29 juli 1991)".

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. Nopens de status van vluchteling

2.4.1. Verzoekers asielaanvraag is geheel gesteund op zijn Somalische nationaliteit. Verzoeker toont echter geen bekendheid aan met Kismayo waar hij beweerdelijk op 25 januari 1992 is geboren en woonde tot hij op 30 september 2012 zijn ouders in Kismayo verliet (zie gehoorverslag CGVS dd. 10 juni 2013, p. 3-4).

2.4.2. Verzoeker heeft echter geen enkel nuttig element neergelegd ter adstructie van zijn asielaanvraag. Dat verzoeker zijn asielrelaas niet aantoon, klemmt temeer nu zijn verklaringen dienaangaande evenmin kunnen overtuigen. Verzoeker bleek immers manifest onwetend te zijn over de kern van zijn asielrelaas, de stad Kismayo, de oorlog in zijn stad met de wisselende overheersingen. Immers als zoon van een winkelier verkreeg hij onvermijdelijk informatie van de klanten over de stad en de sociale omgeving. Ook is redelijk te verwachten dat verzoeker, zoals elke burger van Kismayo, wist wie de stad controleerde en waar de gevaren het grootst waren. Bovendien was verzoekers vader afhankelijk van de oorlogssituatie voor de bevoorrading en de verkoop. Het is aldus niet aannemelijk dat verzoeker niet kan aangeven wie de stad controleerde en hoe de oorlog in grote lijnen evolueerde.

Evenmin is aanvaardbaar dat verzoeker niet wist of er gevochten werd in Kismayo toen hij vertrok op 30 september 2012 noch wie de strijdende partijen waren. Verzoeker verklaarde aanvankelijk dat wel werd gevochten, dan buiten de stad (CGVS-gehoor p. 12) en later dat niet gevochten werd (CGVS-gehoor p.21). Verzoeker verwijst naar de Al-Shabaab en de Kenianen (p. 12) wat niet aanvaardbaar is voor een persoon uit Kismayo die om veiligheidsredenen moet weten welke milities gevreesd moeten worden.

Verzoeker is daarbij manifest niet geïnteresseerd in de situatie in Kismayo terwijl deze vanuit België gemakkelijk is op te volgen. Ook al zou verzoeker analfabeet zijn, dan nog kan hij via vrienden informatie inwinnen. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij bezorgd dient te zijn voor zijn sociale omgeving in Kismayo wat de aanwezigheid van familie in deze stad niet aannemelijk maakt. Bovendien kan verzoeker niet toelichten waarom een winkelierszoon de lokale Ras Kamboni-militie oftewel Mu'askar Ras Kamboni niet kan situeren, of wie de Al-Shabaab uit Kismayo op 30 september 2012 verjoeg (CGVS-gehoor p. 25) of wie actueel Kismayo controleert (p. 12), of welke milities samenwerkten met de AMISOM. Verzoeker kent naast UIC geen andere groeperingen die een alliantie hadden gesloten met de Ras Kamboni-militie (p. 21-22) en verklaarde verkeerdelijk dat er nooit scheuringen of splitsingen binnen de Ras Kamboni-militie plaatsvonden en deze groepering geen banden heeft met de Somalische regering (p. 22) (zie informatie in administratief dossier). Ook moest verzoeker in de winkel of via zijn eigen sociale omgeving gehoord hebben over de oprichting van de administratieve regio Jubaland nu Kismayo als hoofdstad zou fungeren en deze gesprekken reeds jarenlang aanhielden (zie informatie in administratief dossier).

2.4.3. Voorts heeft verzoeker geen kennis van de waarde van de Somali Shilling terwijl zijn vader sinds 2008 maandelijks 500 000 Somali Shilling taksgebed aan Al-Shabaab moest betalen (p. 11). Immers volgens verzoeker zou dit 25\$ zijn terwijl het 350 US \$ is (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

2.4.4. Hoe dan ook de vaststelling dat verzoeker niet wist dat Kismayo wekenland belegerd was door de Keniaanse luchtmacht en vanaf Keniaanse oorlogsschepen waarbij burgerslachtoffers vielen en 14.000 inwoners de stad ontvluchtten, is dermate flagrant dat geen enkel geloof kan gehecht worden aan zijn aanwezigheid in Kismayo in 2012 (zie informatie in administratief dossier).

2.4.5. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker vele district- en plaatsnamen in de omgeving van Kismayo (p. 19-20) en clans (p. 6-7) kan opsommen. Indien hij dergelijke zaken weet, dan is niet aannemelijk dat hij naast de stad Kismayo geen enkele andere stad of geen enkel ander dorp kan benoemen waar de Marehan-clan hun thuisland zouden hebben (p. 6) terwijl zijn beide ouders tot de Marehan-clan (< Darod) behoren (p. 5). Verzoekers bewering tot de Marehan-clan (<Darod) te behoren doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het woongebied van de Marehan-clan zich eveneens in Kenia en Ethiopië bevindt. Ook de Somalische taal vormt geen afdoende bewijs van verzoekers beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenya (zie informatie in administratief dossier).

2.4.6. Voorts kan ook vastgesteld worden dat verzoeker geen reisbescheiden neerlegt en niet aantoont wanneer en waar hij gereisd heeft.

2.4.7. Aan het voorgelegde geboortecertificaat op naam van Liban Mohamed Ahmed uitgereikt op 4 april 2012 te Mogadishu kan evenmin bewijswaarde worden gehecht. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Verzoeker kan niet toelichten waarom hij in Mogadishu een geboortecertificaat krijgt wanneer verzoeker in Kismayo geboren is. Daarbij bevat het voorgelegde geboortecertificaat talrijke spellingsfouten tegen de Engelse taal zoals: *Bith Certificate, Somalia Demogratic Republic, on request of the appiant en attes* (zie informatie in administratief dossier). Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

2.4.8. Verzoekers argument dat de laatste zin van het CGVS-gehoor vermeldt dat verzoeker Somalische woorden (steden, dorpen, clans, ...) vaak on-Somalisch Somali uitspreekt, is niet nuttig nu dit geen element is van de bestreden beslissing.

2.4.9. Verzoeker voert nog aan dat het CGVS “*verschillende keren*” stelt “*dat verzoekers verklaringen in strijd zijn met “informatie in het administratief dossier”. Er dient evenwel benadrukt te worden dat het feit dat verzoeker dit veelal niet te horen kreeg tijdens het interview, waardoor hij dan ook niet een eerlijke kans heeft gehad om hierop te repliceren. Dit maakt dan ook een ernstige schending uit van het hoorrecht, waardoor de bestreden beslissing behept is met gebreken*”.

Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige, duidelijke vragen stelde die verzoeker kennelijk kan volgen en waarvan hij de logica en inhoud correct begrijpt. Verzoekers onwetendheid kan niet worden verweten aan het verhoor of de CGVS ambtenaar, noch kan enigszins blijken dat verzoeker geen eerlijke kans zou hebben gehad. Integendeel, de vragen waren met zorg voor individualisering aangepast aan de leefwereld van het door verzoeker voorgehouden profiel en gevraagd met een zekere behulpzaamheid. Onder meer daar waar verzoeker tekort schoot in zijn antwoorden of verkeerd antwoordde, werd telkens doorgevraagd onder meer over de Ras Kamboni-militie of jubaland of zijn vertrek uit Kismayo (CGVS-verhoor pp. 16 tot 22). Ten slotte werd verzoeker tijdens het verhoor bijgestaan door zijn advocaat zodat deze zijn eventuele beperkingen kon benadrukken, wat niet is gebeurd. Verzoekers verwijt is niet concreet noch gegrond.

2.4.10. De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

2.4.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.5. Nopens de subsidiaire bescherming

2.6. Verzoeker meent dat hij “*conform artikel 3 EVRM, het voordeel van de twijfel dient te genieten*”. Verzoeker licht dit niet nader toe. Hoe dan ook artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.6.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wat artikel

48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat aangezien verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit niet kan overtuigen en bedrieglijk voorkomt, hij evenmin aannemelijk maakt dat zijn vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.6.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK